

Arbetsmarknadsutskottets betänkande**1977/78: 36****med anledning av propositionen 1977/78: 153 om vissa pensionsfrågor, m. m. jämte motion**

I betänkandet behandlas propositionen 1977/78: 153 om vissa pensionsfrågor, m. m. I sammanhanget tar utskottet upp den under allmänna motionstiden väckta motionen 1977/78: 1660 av Blenda Littmarck (m) och Per-Eric Ringaby (m).

Propositionen

Regeringen har i propositionen 1977/78: 153 (budgetdepartementet) efter föredragning av statsrådet Mundebo föreslagit riksdagen att be-
myndiga regeringen att

1. besluta om minskning av de fortlöpande avgifterna enligt SPR och om deras ersättande med reducerat lönekostnadspålägg enligt vad som förordats under 1,

2. vidtaga ändringar i statens allmänna tjänstepensionsreglemente (1959: 287) enligt vad som förordats under 2,

3. besluta om personlig pensionsrätt för en avdelningschef vid statens livsmedelsverk enligt vad som ställts i utsikt under 3,

4. besluta om pension åt en f. d. biskop i missionsverksamhet enligt vad som förordats under 4,

5. utvidga statens skadeansvar vid viss arbetsmarknadsutbildning enligt vad som förordats under 5.

Motionen

I den under allmänna motionstiden väckta motionen 1977/78: 1660 av Blenda Littmarck (m) och Per-Eric Ringaby (m) yrkas

att riksdagen hemställer att regeringen i den utsträckning så befinnes skäligt bestämmer om ett förhöjt underlag för till Karl-Gustav Hallström utgående pension eller — i den mån så befinnes mer lämpat — framlägger förslag till riksdagen om personlig pension utöver nu utgående pensionsförmåner.

Utskottet

Vad som anförts och föreslagits i propositionen lämnas av utskottet utan erinran.

I motionen 1660 av Blenda Littmarck (m) och Per-Eric Ringaby (m) föreslås förbättrade pensionsförmåner för förste byråsekreteraren K. G.

Hallström som år 1973 avgick med pension. Med anledning härav får utskottet anföra följande.

I samband med omorganisation av länsstyrelserna blev Hallström jämte ett antal andra länsstyrelsetjänstemän genom regeringsbeslut i slutet av år 1952 överförd på övergångsstat. Den handläggning på myndighetsnivå som föregick regeringsbeslutet blev i Hallströms fall några år senare föremål för kritisk granskning av justitieombudsmannen. Granskningen föranledde dock ingen särskild åtgärd från JO:s sida utan han lät det bero vid sina i ärendet gjorda uttalanden.

Motionärerna hävdar att den av JO kritiserade handläggningen fick till konsekvens att Hallström kommit att uppbära en lägre tjänstepension än han skäligen borde ha. De anser därför att det skedda starkt motiverar en särskild skälighetsprövning av Hallströms pensionsförmåner.

Vid bedömningen av denna fråga bör uppmärksammas att riksdagen året efter det att JO:s utredning slutförts tog ställning till en motion med yrkande om lönegradsuppflyttring för Hallström. I den motionen (1958: B 95) åberopades bl. a. "de exceptionella omständigheter, som varit förenade med hans överförande på övergångsstat". Motionen prövades av statsutskottet som i sitt utlåtande (1958: B 81) inte fann tillräckliga skäl föreligga för att tillmötesgå yrkandet i motionen, som lämnades utan bifall av riksdagen.

Vad som framkommit i ärendet vid behandlingen av den nu föreliggande motionen ger inte utskottet anledning föreslå någon åtgärd med anledning av densamma. Det kan i sammanhanget noteras att framställningar om förbättrade löne- och pensionsförmåner för Hallström tidigare även har prövats av regeringen.

Utskottet hemställer

1. att riksdagen bifaller propositionen 1977/78: 153,
2. att motionen 1977/78: 1660 inte föranleder någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 9 maj 1978

På arbetsmarknadsutskottets vägnar

EVA WINTHER

Närvarande: Eva Winther (fp), Bengt Fagerlund (s), Alf Wennerfors (m), Birger Nilsson (s), Gördis Hörnlund (s), Allan Gustafsson (c), Erik Johansson i Simrishamn (s), Ingrid Ludvigsson (s), Arne Fransson (c), Pär Granstedt (c), Frida Berglund (s), Margaretha af Ugglas (m), Anna-Greta Leijon (s) och Eric Hägelmark (fp).